

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

А пам'ятаєш?

– О! Привіт!
– Привіт!
– Скільки літ, скільки зим!
– Майже п'ятдесят. Відтоді, як закінчили школу, не бачились.
– Як поживаєш?
– Нівроку. Після інституту на заводі працював. Зараз у приватній фірмі підробляю. Є жіночка, діти, внуки. А ти?
– Теж нівроку. Закінчив технікум. В армії відслужив. Потім працював до виходу на пенсію. Є жінка, діти, онуки.
– За нашим 10-Б скучаєш?
– Ще й як. Часом як присниться рідний клас, Петро, Оксана, Маруся, Віталій, аж серце мліє.
– А пам'ятаєш, як ти Оксану смикав за косу?

– Пам'ятаю. Вона мене тоді добряче вгріла «Хімією» по лобі. А пам'ятаєш, як Олекса з Тарасом щодня чубарилися за Ганнусю?
– Пам'ятаю. А вона, до речі, вийшла заміж за іншого... А пам'ятаєш, як Надя не дала нам списати контрольну з алгебри і ми їй облили валер'яною двері?
– Пам'ятаю. Збіглися до них коти з усього села, ледве не прогризли дошки. А пам'ятаєш, як ти фізикові поклав у портфель цеглину?
– Пам'ятаю. Після того батько примусив мене скласти біля школи в штабелі машину цегли. А пам'ятаєш, як математичка погрожувала усім нам поставити двійки, а ми принесли в клас жабу, і вчителька

весь урок простояла на стільці, аж поки не зловили ропуху?

– Пам'ятаю. Мені та жаба вилізла боком, бо моя хата біля річки. Мовляв, це ти її приніс.
– Бешкетниками були.
– Зараз би такого не робили.
– У Богданівці давно був?
– У якій Богданівці?
– Ну, в нашому рідному селі.
– А я не з Богданівки. Я з Іванків.
– Так ти не Юрко Синиця?
– Ні. Я Артем Субота. А ти не Василь Горобець?
– Ні. Я Володимир Кваша.
– А я думав...
– І я думав...
– Ну, бувай.
– Бувай.

Борис ПОЛИЩУК.

• І СМІХ І ГРІХ

Стимул

ПІСЛЯ виборів дід Павло з хутора П'ятихатки замість кашкета почав носити хустку, зав'язану вузлом на потилиці. Як у байкерів, що гасують на рогатих мотоциклах. Тільки в них хустки зазвичай чорного кольору, а в нього – квітчаста, кренделяста.
– Ви що, діду, мото-парубком стали? – запитали його мешканці сусіднього села.
– Та в мене навіть драндулета немає, – відцурався старий від байкерів.
– Може, вуха простудили?
– Вуха тут ні до чого, – відповів Павло. – Беріть вище.
Земляки беруть вище:
– Значить, лоб протягив боїться...
– Ви що, глузуєте?! Мій лоб навіть бабину качалку витримує.
– Либонь, од коронавірусу замаскувалися, – висловлюють допитливі черговий згогад.

Дід Павло хитро мружить очі:
– Е, від нього не замаскуєшся.
І міцніше затягує вузлика хустки на худій потилиці.
Земляки вже вкрай спантелічені.
– Не інакше, рекламуєте виробника?
– Й-бо, ні, й-бо...
– Невже не маєте кашкета?
– Маю, аж чотири...
– То що ж таке з вами? – у людей уривається терпець.
Дід Павло поправляє хустку на голові:
– Хе, це матеріальний стимул. Від однієї партії. Не скажу, якої. На хуторі нас живе троє: я, моя баба і баба Настя. От стільки хусток і привезли. Мушу носити. Не задарма ж свій голос на виборах віддав!..

Юрій БЕРЕЗА.
Рівненська обл.

• БАЙКА

Не та наука

Застав Господар Козеня у шкоді – В капусті на городі...

«Ну, начувайся, капоснику клятий!..»

Зачувши річ таку, Мале взялось його благути:

«Простіть!.. Це вперше на віку! Такого ще зі мною не бувало.

Не знаю, як в халепу встряло...»

В руках Господаря – батіг, Тож так би міг Шкодливця відшмагати,

Що не пізнала б рідна мати. А він: «Гаразд. Іди, скуби травичку

перелазу,

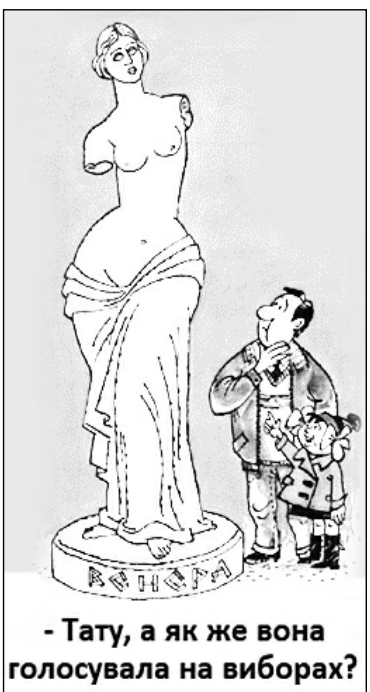
То й замекело відразу: «Дивак ти, хоч уже й вусатий,

Не ті часи, щоб нас повчати!.. Чого на мене зирши косо?!

Бувай!..»

І подалося в просо.

Віктор СКАКУН.
Сумська обл.

Мал. Валерія ЧИРЬОВА.

• БУВАЛЬЩИНА

Жезл із секретом

РАНОК був сонячний. Сидячи за кермом стареньких "Жигулів", Василь був у гарному настрої. Вчора він відвідав батьків у віддаленому селі, саме закололи кабанчика...

Аж раптом увагу привернув зустрічний автомобіль, який, блимаючи фарами, попереджав, що на трасі патруль дорожньої поліції. Василя це не дуже насторожило: учора він, незважаючи на свіжину, випив усього дві чарочки. А вранці взагалі від сніданку відмовився.

І справді, через деякий час Василь побачив на узбіччі поліцейський автомобіль.

– Старший лейтенант Пісний! – відрекомендувався дебелий чоловік. – Ваші документи!

Побіжно глянувши, інспектор повернув їх Василеві й наказав відкрити багажник. Побачивши там м'ясо, радісно гукнув напарникові:

– Ваню, дивись, що нам подарували! – і тут же рекувізував стегно кабанчика.

– Хлопці, побійтеся Бога! Що ви робите? У мене ж четверо дітей! – ідучи слідом, просив Василь.

– Не скигли. Там і тобі залишилось! – відповів, усміхаючись, поліцейський і побажав щасливої дороги.

Гарний настрої мов рукою зняло. Заїхавши до свого двору, Василь покликав із хати дружину, щоб забрала з багажника м'ясо.

Жінка здивовано запитала:

– Оце й усе?!!

Василь розповів про дорожню пригоду.

Від сумних думок увагу подружжя відвернув гармидер, який зчинили сини Максим та Іван, віднімаючи один в одного поліцейський жезл.

Якусь мить батько з подивом дивився на них, тоді забрав у хлопців предмет чвар і запитав:

– Де ви його взяли?

– У багажнику твого автомобіля.

Василь уважно роздивився знаряддя поліцейських дорожнього патруля. Потім, доклавши зусиль, відкрив верхню частину жезла і був приємно вражений: там, скручені в тугий рулон, виднілись гривні і кілька доларових купюр. Разом – більше чотирьох тисяч гривень.

Василь покликав дружину і, показуючи гроші, похвалився: "Ось уторгував! Виходить, крім м'яса, я привіз від батьків ще й двоє поросят!"

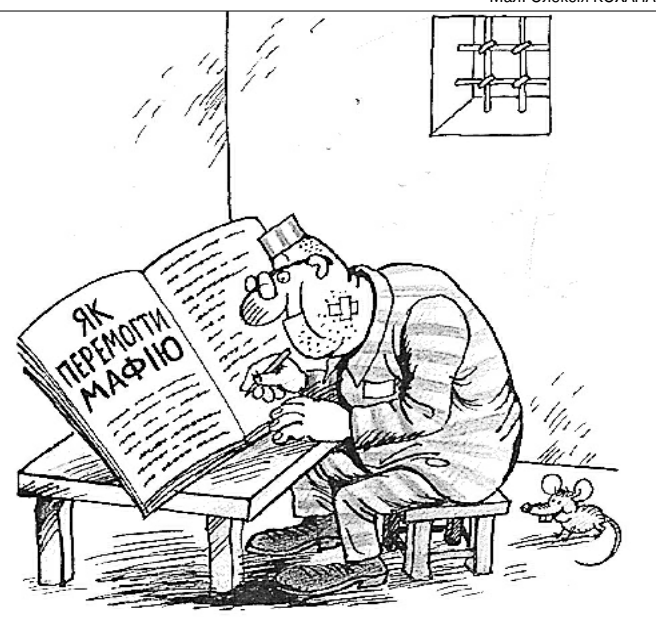
Микола ГОНЧАР.
Черкаська обл.

Корисна порада

Будьте обережні навіть тоді, коли все йде, як по маслу: може запахнути смаженим...

Запитаннячка

А щоб дізнатися собі ціну, обов'язково треба продатись? Цікаво, коли Гіппократ формулював свою клятву, гроші вже існували? Якщо на брехні далеко не заїдеш, то чи можна хоч зайти далеко?

Мал. Олексія КОХАНА.

Народні усмішки

Чоловік зауважує дружині:
– Ти цілий місяць слізю просила, щоб я купив такі ж черевички, як у Люськи. Тепер вони в тебе є. Чому не взуваєш?
– Тому що в Люськи такі самі!

***

Два діди сидять на лавочці у сквері. Повз них проходить симпатична дівчина. Один дід мрійливо каже:
– Ех, був би я зараз парубком!

Інший дід іронічно хмикає:
– Ти що, здурів?! За якісь п'ять хвилин задоволення знову сорок років до пенсії ішачити!..

Пиліє чоловік дрова, аж прибігає до нього маленький синок:

– Тату, тату! Сьогодні такий обід буде, що можемо все й не з'їсти. Мама вареників наліпила до чорта! Батько ляснув малого по потилиці:

– Що ти верзеш, так не можна гворити!

Потім побачив, що син ледь не плаче, і почав його заспокоювати:

– Ну, гаразд, не ображайся. Ось допилю дрова, сядемо обідати, то де вони в чорта й динуться, ті вареники!

Навмисно не придумаєш

«На птахоферму забігла невідома собака, схопила невідому кількість курей (десь около п'ятнадцяти) і побігла в невідомому напрямку. Є припущення, що то була сучка з Вербівки».

(3 акта).

«Автомобіль приїхав у гараж о першій годині ночі тому, що водій Подоляня Ю.А. возив на винуджений убой головного зоотехніка агрофірми Топчія О.О.».

(Із пояснювальної записки).

«Грабовського відправили в заслання, де він познайомився з бідною швачкою і написав вірш «Швачка».

«Коли читаєш п'єсу «Наталка Полтавка», то розумієш, що пан Возний був явно тронутий».

(З учнівських творів).

Іронізми

У начальника всі пальці на руках – вказівні.

Пенсіонерам не варто приїждяти. Для цього є уряд, Мінфін, Нацбанк...

Щоб знайти спільну мову, іноді достатньо помовчати.

Завдяки Інтернету люди тепер часто одружуються, але через нього нерідко й розлучаються.

Найбільша помилка – упевненість у безпомилковості.

Люди з великими грошима в нас або охороняються поліцією, або вона їх розшукує.

Відсутність закону не звільняє від відповідальності.

Не жартуйте з долею: в неї, на жаль, немає почуття гумору.

Від сміху ще ніхто не помирав. Окрім тих, хто невдало жартував.

Зводити кінці з кінцями – це начало всіх начал.

Недостатньо бути просто скромним. Треба, щоб усі про це знали.

Дмитро ПОРОЖЕНКО.

м. Миргород.

Мал. Олега ТЕСЛЕРА.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

